

Ze sborových akcí

Ne	21. 03.		po bohoslužbách výroční sborové shromáždění, volba staršovstva
Ne	21. 03.	9:30	bohoslužby Ester Čašková, VP
Ne	28. 03.	9:30	bohoslužby, Ester Čašková
Pá	2. 04.	9:30	Velký pátek, bohoslužby, VP, Ester Čašková
Pá	2. 04.	18:00	Velký pátek, bohoslužby, VP, Ester Čašková
Ne	4. 04.	9:30	Neděle velikonoční, bohoslužby, VP, Ester Čašková
Po	5. 04.	9:30	Pondělí velikonoční, bohoslužby, VP, Ester Čašková
Ne	11. 04.	9:30	bohoslužby, Ester Čašková
Ne	18. 04.	9:30	bohoslužby, Ester Čašková, rodinná neděle – host Petr Pokorný
Ne	25. 04.	9:30	bohoslužby, Olga Navrátilová

Případné změny v programu po uzávěrce Hroznu lze najít na sborových webových stránkách <http://vinohrady.evangelnet.cz>, které jsou pravidelně aktualizovány.

Obsah

Nasyp do našich hrnců mouku	2
Z archivu farářů jednoho venkovského sboru	5
Zpráva staršovstva o stavu sboru pro výroční sborové shromáždění 21. března 2010	7
Janské Lázně 2010	12
Mikve	15

Nasyp do našich hrnců mouku

Kázání Tomáše Molnára v neděli Estomihí 14. února 2010 při pobytu vinohradského sboru v Janských Lázních Text: II. Kr 4, 38–41

2 Kr 4:38 (KR) Potom Elizeus navrátil se do Galgala. Byl pak hlad v té zemi, a synové proroctví seděli před ním. I řekl mládenci svému: Přistav hrnec veliký, a navař kaše synům prorockým. 39 Protož vyšel jeden na pole, aby nasbíral zelin, a našel rév polní, a nasbíral z něho tykvi polních plnou sukni svou, a přišed, skrál to do hrnce, aby navařil kaše; nebo neznali toho. 40 I vylili mužům těm, aby jedli. Stalo se pak, když jedli tu kaši, že zkríkli a řekli: Smrt v hrnci, muži Boží! A nemohli jísti. 41 Kterýžto řekl: Vezměte mouky. Kterěz nasypav do hrnce, rozkázal vyliti lidu. I jedli, aniž co zlého bylo v hrnci.

Sestry a bratři,

na základě vašeho přání, abych napsal něco nekonfliktního a pro vás extra veselého a hladivého, jsem pátral v téhle knize jménem Biblí svatá. Pak jsem si vzpomněl na text, který občas používám u krmí mně doma předkládaných, a řekl jsem si: To bude veselé a bezkonfliktní. Chybička se během exegeze a psaní kázání vloudila, nic už s tím nenadělám. . .

Pojďme raději k textu: Je to jeden z příběhů Elišových – Elizeových. Eliša, Elizeus je nástupcem největšího proroka Starého Zákona Eliáše,

2 Kr 4:38 (ČEP) Jednou, když byl v zemi hlad, vrátil se Eliša do Gilgálu. Proroctví žáci seděli před ním. Tu řekl svému mládenci: „Přistav velký hrnec a uvař prorockým žákům polévku.“ 39 Jeden z žáků vyšel na pole nasbírat zeliny. Našel polní popínavou rostlinu a sesbíral z ní plný šat polních tykví. I přišel a rozkrájel to do hrnce na polévku, aniž to kdo znal. 40 Pak to nalili těm mužům k jídlu. Když trochu polévky snědli, vzkřikli: „V hrnci je smrt, muži Boží!“ A neodvážili se jíst. 41 Eliša řekl: „Dejte sem mouku.“ Nasypal ji do hrnce a řekl: „Nalévej lidu.“ I jedli a v hrnci už nic zlého nebylo.

ale jak čteme, je ve své moci někým, kdo dokonce Eliáše předčí – je na něm dvojnásobný díl ducha, jaký byl na Eliášovi. Všechny Elišovy příběhy jsou zázračné a jeho moc Bohem daná je pozoruhodná a je co vykládat.

Eliša se odkudsi vrací. Snad od Šúnemanky, které vzkřísil syna – o tom alespoň vypráví předešlý příběh. Eliša prorok, s mnohými rysy mesiášskými, se vrací ke svým žákům, k prorockým žákům a je hlad. Veliký hlad, je hladomor. Vrací se do místa legendárního – místa památníku na přejití Jordánu do země za-

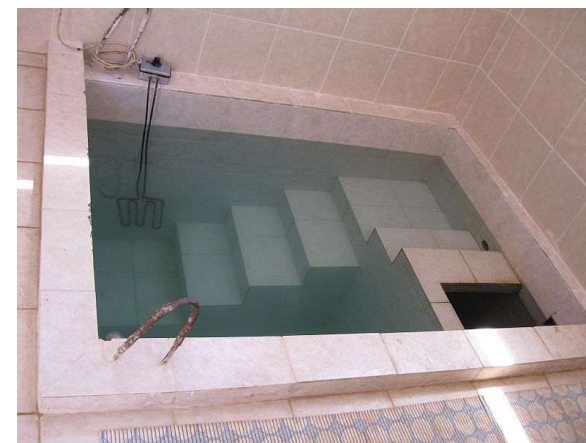
Mikve

Pozvání do divadla

23. února odpoledne nebylo moc pěkně, a když na mě z telefonu zabimbala upomínka, že večer mám být v divadle (s poznámkou, že jde o Stavovské divadlo a hra se jmenuje Mikve), začalo ještě trochu pršet. Abych řekl pravdu, měl jsem záječí úmysly, ale naštěstí jsem je nedotáhl do konce, a tak můžu těchto pár řádek pojmout jako poděkování Heleně Wernischové za moc hezký večer, který jsem prožil s opravdovým potěšením uprostřed ortodoxních židovských žen a současně v hezké společnosti vinohradských evangelických paní a dívek (a Jakuba Šilara, který sice společně se mnou kazil „genderovou“ jednolitost našeho sborového zastoupení, ale na druhou stranu trochu zmírnil můj pocit, že jsem zase vlezl někam, kam jsem neměl). Ještě se vrátím k těm ortodoxním ženám –

hru, kterou jsme viděli, napsala Hadar Galron, letos čtyřicátnice, která vyrůstala v ortodoxní židovské rodině v Izraeli, tam také vystudovala herectví a začala mimo jiné psát také divadelní hry o tom, co dobře znala, o prostředí současných ortodoxních židů. Jestli jsou všechny tak hezké jako Mikve, klobouk dolů. Během představení, které je situováno do budovy, v níž je očištná lázeň, se rozprávají příběhy osmi žen, daleko přesahující rámec očištné koupele a pravověrného židovství. Ale nechci se zde pouštět do převyprávění děje nebo pokusu o kritický nebo nekritický pohled. Chtěl jsem těmito pár řádky říci, že hra opravdu stojí za vidění a že je moc fajn, když pozvání na takové divadlo přijde zprostřed sboru.

Matěj Cháb

Skoro celý týden byla zatažená obloha. Po tři dny převládal inverzní typ počasí, takže kdo vyjel na Černou horu, užil si i sluníčka a modrého nebe. Byl to zvláštní pohled do údolí, kde jako by seděla šedá neprůhledná poklička, která nepropustila ani trochu slunce. Večerní programy byly letos rozmanité. Matěj Cháb měl připraveno „Ztvárnění Ježíše ve filmu, aneb neučiníš sobě rytiny“ a jiný večer „O odluce církve a státu“. Mikuláš Vymětal nám povídal o etických otázkách squatingu a poslední společný večer o biblických ženách. Uprostřed týdne jsme společně shlédli dokument Ivetka a hora. Po všech programech následovala diskuse, někdy i bouřlivá, ale v každém případě obohacující. Je zde báječná příležitost k tomu, abychom se jako jednotliví členové sboru mezi sebou lépe poznali a naučili se přijímat takové, jací jsme, i přes různost názorů.

Děti měly také svůj program – tzv. večerníček, o který se postaral Mikuláš. Byly to známé biblické příběhy v podání stavebnice Lego a Mi-

kulášova notebooku.

Kromě nedělní bohoslužby, na kterou přijíždí bratr farář Molnár z Trutnova, jsme měli ve středu i biblickou hodinu. Bylo dobře, že bratr farář ji mohl vést. (V neděli jít v bačkorách na bohoslužby a na biblickou přijet ze sjezdovky, to se prostě může stát jenom zde).

Občas jsou slyšet hlasy, jestli vůbec zase do Sola Fide jet, větrák na WC je moc hlučný, vleký jsou zde drahé, je tady moc lidí, okolí, i vzdálenější, máme už křížem krážem prochozené, má to ještě cenu?

Já pevně věřím, že ano! Vzájemné sdílení při sportu, jídle i duchovní potravě, osobní rozhovory, to vše přináší zážitky, které se nezapomínají.

Letošního pobytu se zúčastnily především rodiny s dětmi. Trochu nám chyběla naše milá mládež a také pamětníci doby, kterou my neznáme, ale tak rádi o ní posloucháme. Škoda, že někteří nemohli jet, těšíme se, že tedy snad příští rok? v Sola Fide, dá-li Pán!

Jarmila Raisová

slíbené, místa, které se nazývá Gilgál. Kdybychom chtěli slovo Gigál přeložit do češtiny, vyšlo by nám asi něco jako Kulatý koulov, či pro staromilce – Gulatýgoulov. Asi bychom na něm našli to, čemu archeologové říkají kromlech – tedy kruhový útvar menhirů – vztyčených kamenů. Památník vystavený kdysi Jehošúou ben Nún – Jozuem. Slovo Gilgál, přátelé, ovšem vašemu cvičenému uchu bude jistě souznít se zvukem jiného jména, totiž s vrchem popravčím, místem lebek zvaným Golgota. Ta podobnost není náhodná a my si ji budeme pamatovat.

Je hlad a velký hlad, je hladomor. To, že je hlad, není v Písmu nějakým důsledkem lidmi nezasloužených cyklů – sucha a mokra, deštiva a vyprahla, ale je to, a v knihách královských obzvláště, důsledek lidského konání. V zemi zaslíbené je hlad – inu je proto, že ten, se kterým byla uzavřena smlouva, Hospodin, byl zrazen, opuštěn a druhá smluvní strana si to ve sebe smilní s bohy cizími, nejspíše s nějakým Baalem či Baalíčkem, který se jim zdál co mileneček příhodnější. A tak přijde hlad – země, která měla být požehnáním, stane se zlořečením. A ten hlad dopadá pak na všechny stejně – dokonce i na prorocké žáky, ty, kteří se rozhodli celým svým bytím náležet Hospodinu. I proroctví žáci hladovějí, a když přijde Eliáš, sedí na zemi – špinavá, vyprahlá země, snad uprostřed kromlechu, na níž sedí proroctví žáci – před Eliášou – a mají hlad. Upro-

střed Gilgálu, památníku, co na něj už nikdo nepamatuje, zapomenutého Gilgálu, zapomenuté Golgoty.

Bez jakéhokoli úvodu, bez jakéhokoli vysvětlování Eliáša poručí: Přistav velký hrnec a uvař prorockým žákům polévku. V situaci obecného hladomoru poněkud neuvěřitelný rozkaz. Asi tak neuvěřitelný a snad ještě více, jako když učedníkům, co skoro k jídlu sami nic nemají, dal rozkaz: Dejte vy jim jísti.

Je myslím důležité číst, že ten prorocký žák poslechl a nic nenamítá. Prostě to jde udělat – uvařit velký, ale opravdu velký hrnec polévky. Asi husté polévky, protože se dá také přeložit kaše – takovou jíchu, eintopf bídy jde uvařit prorocký žák. Vyjde na tu pláň okolo Gilgálu – na pole, to jistě není náhodný údaj, že je to pole, otevřená planina, místo černé magie, jak víme, a tam sbírá zeliny. A hle, najde popínavou rostlinu – tak to přeložili „čepáci“. V hebrejštině je, že jde o révu polní. . . On se vlastně vydal sbírat ony zeliny na polévku na jakési vinohrady, co už žádnými vinohrady nejsou. Cosi tam roste, skoro by člověk řekl, že je to réva, hrozen, ale ona je to divná réva polní, jakýsi plod magický a hrozen už to nemá, je to tykev. A že jich nasbíral – plnou sukni svou – jak přeložili kraličtí.

Měl to být Gilgál, Golgota, nejvlastnější místo sklizně Páně, vinohrady Boží a dá se tam nalézt jen a jen rostlina zvaná réva polní, do-

četl jsem se, že se odborně jmenuje tahle popínavka *cytrullus colocynthis* – pěkněj sajrajt, ale vezměme na vědomí, že nic jiného neroste!

Je to jistě navýsost symbolické vyprávění a údělem prorockých žáků – v tom se cvičí – je prorocství – nakonec sycení slovem. Ale ono zrovna nic jiného neroste – a to vinou Izraele – než *cytrullus colocynthis* a jeho tykvičky, co jsou jedůvky. A to je jistojistá pravda.

A tak to ten ňouma prorocký žák pěkně nakrájí do hrnce, aniž kdo tuší a rozumí – snad ani on sám ne, co to vaří a klohní. Připomíná to jednu básničku od Velemíra Chlebnikova: „Co Vaříš, tovaryšče? Z Ochichů a achichů jichu. Přeidej do ní: – Ech! – Ich! – Uch!“ A tak to uklohní – Eintopf k sycení vyhladovělých zbytků lidu Božího, Izraele, prorockých žáků Elišových.

Prosím, věnujte znovu pozornost tomu, že nic jiného k mání není a že ten prorocký žák je sice ňouma, co uvařil jed, ale pak je už k mání jen nic, takže poslechl a uvařil – hrncem plný jedu. A už se to nese na stůl a uši břich prorockých žáků nachystané na krmičku a už se to nese k ústům a už se to polyká – je hlad, tak zřejmě hltavě. A už křičí: V hrnci je smrt, v hrnci je smrt, muži Boží.

Cytrullus colocynthis je prý odborně hořký a při požití způsobuje potrhání střev a bolestivou smrt. *Cytrullus colocynthis*, réva polní na

kdysi vinohradech královských. . .

Ještě jednou zdůrazňuji, že to, že jedinou použitelnou rostlinou pro výrobu oné jichy byla právě jen réva polní, a to, že jediná réva polní je k dispozici je důsledkem hladomoru a to, že je hladomor, je důsledkem jednání – zpronevěry lidu Božího, takže všechno, a neváhám říci, že až po poslušnost a kuchařské snažení prorockého žáka v tom jeho úžasném hrnci, ve kterém je smrt, je zcela v lidské režii, tedy je to lidská vina. . .

A co dál? Buď si nechat střeva potřhat tohle krmičkou, nebo pojit hladu. Jedno lepší než druhé. A nemohli jísti – čtete u Kralických.

Jedna moudrost se jim musí přiznat – těm prorockým žákům a doufejme, že také tomu jejich kuchtíkovi, že totiž nezůstanou jen u konstatavání jedu v hrnci, smrti v hrnci, ale přidají k tomu ono „muži Boží“. Že ví, komu se s bezvýhodnou situací svěřit. Jinak by to mohli študovat a pitvat a analyzovat ještě dnes a nic by nevyštudovali – jen smrt v hrnci.

Řešení totiž existuje a to řešení se nazývá „mouka“.

Na pohled je to docela jednoduché řešení, vidíte – nasype se mouka a čáry máry pod kočáry, už to je. Jenže ona je k mouce složitá a bolestivá cesta.

Kde se tam najednou ta mouka vzala? Má ji jen muž Boží, nikdo jiný.

A co to je, ta mouka? Je to cosi na půli cesty mezi zrnem a chlebem. Je to rozdrčené zrno, co se krmí –

ložka neuplatněného DPH se poměrně obtížně rozpočtuje a závisí na počtu plátců DPH mezi nájemníky, tedy na veličině, kterou můžeme jen s obtížemi ovlivnit.

V roce 2009 sbor použil 77% plánovaných nákladů.

V roce 2009 sbor naplnil plánované **výnosy** (mírně o cca 7.000 Kč je překročil)

Výnosy nebyly naplněny v těchto kapitolách:

sbírky – namísto plánovaných 100 000 Kč vynesly zhruba 86 000 Kč.

dary tuzemské – zde bylo vybráno pouze 28% plánovaných darů – šlo o to, že sbor nedostal v roce 2009 dědictví po sestře Bukovanské. V současné době je již toto dědictví pravo-

mocně sboru přičteno.

Výnosy byly překročeny v oblasti darů členů sboru, v oblasti příjmů z hospodářské činnosti o 8%.

Vzhledem k rozložení platby za dlažbu, které ovlivnilo snížení nákladů, a vzhledem k mírnému navýšení výnosů je hospodaření za rok 2009 v menším nežli plánovaném schodku (cca -78.200,- Kč)

Staršovstvo navrhuje sborovému shromáždění, aby sbor tento schodek kryl z výnosů minulých let.

Staršovstvo závěrem zprávy děkuje všem členům a přátelům sboru za jejich péči a štedrost ve věcech finanční starosti o sbor.

Matěj Cháb

Janské Lázně 2010

Kdo by se netěšil do Sola Fide?

Milá a dobrá společnost, ranní pobožnosti bratra Cejnara (které mi nedovolují přijít až po osmé, ošídila bych sama sebe) a báječné jídlo (které nemusím vařit). Vždy, když se v Hroznu objeví přihláška do Janských Lázní, vybaví se mi tyto věci, začínám se těšit a říkám si, tak jestli Pán dá, zase pojedeme.

A jeli jsme i letos! Sněhu bylo všude dost – natož v Krkonoších. Na rozdíl od předchozích dvou let si všichni užili dle svého gusta: malí na saních, bobech či listech, velcí na sjez-

dovkách či běžkách. I když to není úplně přesné, neboť mnozí velcí si rádi na saních sjeli sáňkařskou dráhu, někteří i vícekrát! A mnozí malí trénovali na sjezdovce či běžkách. Tátínkové pomohli dětem postavit iglú s tunelem, kterým se dalo projíždět. Děvčata iglú vyzdobila malými rampouchy a za tmy se rozzářilo světlem několika svíček. Večerní jízda při tomto osvětlení se dětem tak líbila, že by nejraději jezdily, za laskavého dozoru Zuzky Bruknerové, třeba až do půlnoci.

totiž chlebem, stane až právě ve spojení s tím, co navařil ten řnouma. Až ve spojení s tou jedovatou a hořkou pravdou situace zaviněného hladomoru.

K tomu, abychom porozuměli, co je mouka, udělejme malý a nedokonalý exkurs o obilí, o zrně: takové zrníčko, přátelé, to je věc. Je v něm skrytý celý život rostliny, všechno – celá budoucnost. Zasejete do hlíny a ono vyrostě, zazelená se. Zrníčko je tajemství života. Když to zrníčko rozdrtíte, zničíte život, z té hromádky prachu už nic vyrůst nemůže – vy se najíte, ale na úkor života. Tohle tenkrát dobře věděli. Proto se chleba jmenoval LEChem, a to je to, co je drčené a co trpí. Nasypat mouku do jedovatého neřádstva, co jsme si navařili, to je obrovské utrpení života, darování, zmaření života pro někoho,

kdo si svou situaci sám zavinil a kdo by si tedy popravdě nic nezasloužil. A přesto se dá do jedovatiny tahle hrst mouky, sype se z dlaně muže Božího a z hrnce smrti udělá hrncem života, pokrmu, budoucnosti, dalších dní.

Samozřejmě že mluvím o Kristu, o jeho oběti, o jeho smrti, o tom, že je tou moukou, chlebem života. Kéž je aplikována mouka, kéž s bázni a třesením vnímáme, že je nutné aplikovat, sypat do našich hrnců jedu mouku.

O čem že jsem to mluvil? Inu, sestry a bratři, o leckde naší situaci a našem hrnci, a našem sycení a našem zděšení nad smrtí v hrnci. A naší naději. Mojí naději také. Muži Boží, Pane Ježíši Kriste, nasyp do našich hrnců mouku, ať jsme nasyceni nejen my, ale i lid. Amen

Z archivu farářů jednoho venkovského sboru

Perličky ze života

1931

Byla ukončena sporná záležitost dvou sester – Š. a J. Staršovstvo nemůže vědět, jakého rázu byla sporná záležitost, ani to nemůže staršovstvo zajímat. Ale na čem bezpodmínečně trvá, je to, aby takové věci nebyly řešeny před soudy obecními ani jinými. Všecky takové spory aby se bratrsky bez veškeré zaujatosti a křesťan-

sky vyřídily. Staršovstvo bylo svědkem smíru a odpuštění sester. Sestře Š. bylo vráceno 40 Kč pod názvem náhrady škody na ovoci způsobené.

1934

Usneseno jednomyslně vyloučit od sv. Večeře Páně pět mladých mužů z našeho sboru. Jsou stíháni soudně. V opilosti učinili jakési násilí v L. při muzice jakémusi prodáváči jablek.

Bratři starší si berou na starost oznámit jmenovaným, že do rozsudku soudního jsou vyloučeni od Večeře Páně. Budou pozváni do příští schůze staršovstva, kde mají uznati své přehálení.

1936

Bratr varhaník žádá, aby při odstavkách bylo v kostele svatebčany zachováno ticho a pořádek.

1937

Bratr farář prohlásil výstupy pěveckého kroužku o Vánocích za mravně závadné a žádal, aby se podobné věci příště neopakovaly. Staršovstvo uznalo, že toto vystoupení bylo pro církev nedůstojné.

Bratr farář XY z A. na Slovensku nabídl našemu sboru 450 litrů vína. Nabídka nebyla staršovstvem přijata z jednoduchého důvodu. Účast při Večeři Páně není tak veliká, aby se všechno víno vypilo.

1942

Páteří sborové práce zůstává nedělní bohoslužba. Je zde ale něco, co člověka bolí a zaráží. To je jakási otupělost, která se projevuje při kázání a biblických hodinách, že totiž mnozí v kostele spí. Všichni bratři starší se žádají, aby proti tomuto nešvaru pracovali.

1944

Bylo nutno na určitou dobu zastavit schůzky mládeže. Schůzky sloužily jako záminka k večerním a nočním

toulkám. Jakmile se podaří tyto a podobné důvody odstranit a mládež se přihlásí a uzná řád, budou obnoveny.

1948

Po doporučení bratra faráře a úvaze o tom, jak bojovati proti ospalosti při nedělních bohoslužbách, zvláště odpoledních nešporách, bylo dohodnuto, aby se odpolední bohoslužby přesunuly přes letní období z doby popolední, kdy ja patrna značná únava, na svěžejší dobu, a to podvečer na 20 hod.

1953

Projednána otázka dvou sdruženek, které si v době dovolené farářů vypůjčily klíče od fary a prohlédaly rodině prádlo. Po vesnici se o tom, zásluhou jedné z nich, rozšiřují řeči. Staršovstvo radí, aby se z toho veřejná záležitost nedělala.

1954

U nás je zatím situace taková, že mládež velmi mladá chodí do sdružení. Jak dosahuje 18 roků, obrací svůj zájem k tanci i hospodě. Kolem věku 20 let přestává mít zájem a myslí jen na svatbu, protože doma se příliš mluví o tom, aby se každý hleděl brzy vdát a oženit. Bratři, kteří se vracejí z vojny, o sdružení nemají vůbec zájem.

Na začátku příštího školního roku budou svoláni rodiče konfirmandů a řečeno jim, že by děti navštěvující hospodu nemohly být konfirmovány.

Oprava dlažby v přízemí sborového domu – v roce 2009 proběhla první fáze rekonstrukce dlažby v přízemí sborového domu – odstranění staré dlažby a příprava podkladu pod dlažbu novou. Celkem tyto práce stály zhruba 632 000 Kč

Náklady na rozdělení kancelářů správce domu a sborové sestry a náklady na rekonstrukci kanceláře sborové sestry – na základě rozhodnutí staršovstva byla správci domu, bratru Pavlovi Coufalovi, přidělena nová kancelář v druhém patře sborového domu. Spolu s přesunem byl pořízen jeden počítač a vstup do nové kanceláře byl ještě zabezpečen nůžkovou mříží, to vše nákladem cca 30.000 Kč.

Po rozdělení kancelářů staršovstvo přistoupilo k rekonstrukci kanceláře užívané sborovou sestrou – zde se opravily parkety, bylo uděláno nové elektrické rozvody částečně pořízen nový nábytek celkem nákladem cca 51 000 Kč.

Rozpočet – dodržení jednotlivých rozpočtových oblastí

V roce 2009 neplnil sbor plánované **náklady** v těchto oblastech:

Energie – zde bylo spotřebováno pouze 46 % plánované částky – není to tím, že by sbor ušetřil tolik plynu a elektrického proudu, ale projevila se tady zejména změna účtování o nákladech na energii spotřebovanou v bytě kazatele (tento náklad se přesunul do nákladové položky dary, pro-

tože podle pokynů z ÚCK má sbor částku na úhradu energií kazateli darovat a ten si pak platí tyto náklady sám.

Běžná údržba – zde sbor spotřeboval pouze 68 % procent plánované částky zejména díky tomu, že oprava dlažby, která byla původně rozpočtována do roku 2009, je rozložena i do letošního roku. **Prezentace a telekomunikace** – v těchto oblastech došlo k úsporám a nebyly proto vydány celkově plánované prostředky.

Mzdové náklady – zde sbor spotřeboval 67 % plánované částky, a to díky tomu, že sborová účetní přestala být v roce 2009 zaměstnancem sboru a začala své služby sboru fakturovat. To se projevilo nárůstem rozpočtové položky ostatní služby.

Náklady byly výraznějším způsobem překročeny v kapitolech:

Spotřeba ostatních služeb: sbor čerpal 127% původně rozpočované položky, k čemuž došlo díky výše zmíněnému přechodu naší účetní ze zaměstnaneckého poměru na vztah založený na smluvním poskytování služeb. Nárůst byl kompenzován sníženým mzdových nákladů.

Ostatní náklady – zde sbor překročil rozpočtovanou položku o 140% (cca 70.000 Kč), tuto skutečnost se staršovstvo dozvědělo až před sborovým shromážděním. Překročení vzniklo v důsledku zaúčtování neuplatněné DPH z opravy dlažby. Po-

jsou za určité služby placení, a tak možná členové tolik necítí potřebu osobně se zajímat, přijít a zeptat se, co by bylo třeba udělat, protože všechno „funguje“.

Myslím, že bychom měli myslet na to, jak bude sbor vypadat za 5, 10 či 20 let. Co má budoucnost a na čem lpíme jen z tradice? Máme-li vyzařovat něco navenek, být přitažliví pro jiné, musí být naše společenství radostné, spontánní, musí na nás být vidět, že to, co děláme, děláme rádi a z vděčnosti Pánu Bohu – a nikoliv z pocitu povinnosti, kvůli svému členství nebo dokonce ze strachu. Vzhle-

dem k tomu, že jsme sbor v centrální části Prahy, budou i nadále tvořit část účastníků hosté. Je však třeba, aby tu bylo zdravé „jádro“, ti, kteří sbor tvoří, nesou, cítí se za něj zodpovědní – aby hosté měli kam přijít. Byla bych ráda, kdyby v nás rostlo tohle povědomí, že tento sbor společně tvoříme jako částku Božího království, jako prostor, kde i lidé zvenčí mohou uslyšet o Bohu a konkrétně zažít, co s lidmi víra dělá. A že je to prioritou našeho života, nikoliv hodnota jen přidaná ke všem dalším.

Zapsala Ester Čašková 16.3.2010

Zpráva o hospodaření sboru za rok 2009 (pro výroční sborové shromáždění)

Tato zpráva se dle ustanovení ŘHC zmiňuje o událostech, které měly v roce významný vliv na hospodaření sboru

Sborového života se týkaly tyto události a rozhodnutí s nimi související: sbor přestal využívat pro účtování program Xaverius a přešel na program Pohoda, dále v plně širší okusil účtování o DPH, které se ukázalo mít pozitivní přínos.

Dary sborům ČCE – v souladu s rozhodnutím sborového shromáždění rozdělilo staršovstvo částku 280 000 Kč rovnoměrně (po 20 000 Kč těmto 14 sborům: Telecí, Chodov, Rumburk, Písek, Bošín, Nové

Město pod Smrkem, Sedlec–Prčice, Horní Dubenky, Znojmo, Chomutov, Ústecký seniorát, Hořovice, Orlová, Jičín.

Fond povšechného sboru – na základě rozhodnutí sborového shromáždění z roku 2009 založil sbor Fond povšechného sboru, jehož účelem bylo alespoň trochu pomoci povšechnému sboru v situaci po defraudaci prostředků panem Prokopem. Do konce roku 2009 se na účtu tohoto fondu sešlo 266 755 Kč od 30 dárců (sborů ČCE). Vinohradský sbor přispěl částkou 125 000 Kč. Fond byl ukončen v tomto roce a peníze jsou již k dispozici Synodní radě.

1956

Bratr farář referoval, že v jednu neděli jel konfirmand Jan z U. na kole ze sousední vesnice se svým kamarádem ze svatby. V podnapilém stavu nabídl faráři slivovicu. Tvrdil, že ji veze domů rodičům. Protože takové nepřístojnosti nemohou být trpěny mezi křesťanskými dětmi, vyžádal si br. farář svolení, aby směl jít do rodiny konfirmanda oznámit, že se musí doznat. Jinak nebude konfirmován.

1959

Náš sbor je zatížen všeobecným spaním při bohoslužbách. Je nemožné přicházet k Bohu a zároveň být lhostejný k tomu, co do něho dostáváme. Je třeba nápravy. Spaní při shromáždění je určitým vysvědčením úrovně

sboru. Vezměme si za úkol jeden druhého probouzet. Při troše snahy jde tuto věc vyřešit.

Byla probírána otázka, s čím souvisejí některé výstřelky při zdejších hodech a jak by se jim dalo čelit.

1960

Bratr farář žádal rodiny, aby se zamyslely nad tím, jak by se dalo odstranit spaní v kostele při bohoslužbě.

1963

Spánek při shromáždění je stále hojným jevem. Spát ve shromáždění může jen ten, kdo tam nic nepřijímá. Že lze proti tomu bojovat, dokládá skutečnost, že mnozí starší a upravení lidé si ve shromáždění dávají pozor, aby nespali. Je to tedy pohodlnost a nedůstojné evangelické církve.

Zpráva staršovstva o stavu sboru pro výroční sborové shromáždění 21. března 2010

Centrem sborového života jsou **nedělní bohoslužby**. Konají se každou neděli v 9.30 a scházejí se při nich všechny generace. Průměrná účast (56) vypovídá o tom, že v zimních měsících je pravidelných účastníků více (kolem 80) než od jara do podzimu. Léto tráví někteří členové sboru na venkově a i rodiny s dětmi na víkendy občas odjíždějí. Děti přicházejí do shromáždění spolu s rodiči, jsou přítomny během první písně, mod-

litby a čtení, a po druhé písni, která je většinou s kytarou, odcházejí do nedělní školy. Děti jsou rozděleny do dvou skupin podle věku, učitelů je celkem 8. Od loňského roku se podle rozhodnutí staršovstva vysluhuje **Večeře Páně každou třetí neděli**, pokud v tom kterém měsíci není církevní svátek. Členové sboru tak mají možnost přistupovat k VP dvakrát měsíčně. První čtvrtek v měsíci se totiž koná v 19 hodin **ekumenické se-**

tkání s Limskou (nebo Skotskou) liturgií s vysluhováním. V neděli po bohoslužbách se mohou účastníci zdržet k **rozhovoru při kávě a čaji**, který připravují sestry z Křesťanské služby. Aktivních spolupracovnic rapidně ubylo, uvítali bychom třeba jen občasnou výpomoc. Dvakrát až třikrát do roka se koná **rodinná neděle se společným obědem**, kterému předchází bohoslužby a následně nějaké téma (přednáška, rozhovor). Poděkovat je třeba všem, kdo se podílejí na přípravě oběda (nákup surovin, sobotní vaření, nedělní servis). Znamená to také, že kuchařky jsou ochuzeny o přednášku. Nesnadným úkolem je zabavit na dobu programu děti, o které během bohoslužeb pečují učitelé NŠ, ale samozřejmě by se pak rádi zúčastnili programu. Vyučovat a vést děti, příp. je zabavit, aby měli dospělí „klid“, je velmi náročný úkol. Učitelé by stáli o větší spolupráci s rodiči. **Otevřené staršovstvo**, konané v lednu nabízí členům sboru prohovorit s presbytery jakékoliv téma života sboru. Letos se objevilo téma většího zapojení laiků do liturgie bohoslužeb. Prof. P.Filipi při něm rozšířil výklad o přímluvných modlitbách, který měl pro presbytery už vloni. Nedělní večer se ukázal jako vhodný čas pro **setkávání žen** ke sdílení, promýšlení, zpěvu i modlitbám. Těchto setkání se uskutečnilo několik a rády bychom v tomto sdílení pokračovaly vždy poslední neděli v měsíci od 19 do 21 ho-

din.

Křesťanská služba má schůzky pravidelně jednou za měsíc, počet pravidelných účastnic se snížil na průměrně 4, ale to nám nebrání v tom, abychom mluvili o aktuálních otázkách sborového provozu (příprava pohostění), o péči o jednotlivé členy. Návštěvy vykonává povětšinou sborová sestra, gratulace k narozeninám píše sestry střídavě. Snažíme se pomáhat zvláště těm, kdo jsou v tíživé situaci zdravotní nebo sociální, nezapomínat na členy sboru v Domovech důchodců a zajišťovat jejich dovoz na sborové akce, připravit vánoční balíčky pro seniory i děti.

Vinohradské mládeže není mnoho, její schůzky byly od podzimních měsíců posíleny o členy vršovického sdružení. Počty se však nezvyšují. Několik bývalých studentů studia ukončilo, jiní odjeli do ciziny. I místní mládež (celkem asi 6) je časově hodně vytížena, což se projevuje i na počtech účastníků. Po výkladech o starozákonních patriarších jsme začali probírat Markovo evangelium. V druhém semestru byla na pondělní schůzky přizvána i „všeliká mládež pražská“, téma o ženách v bibli připravil M.Vymětal a zatím jde spíš o seznamování.

V listopadu 2009 se uskutečnila **konfirmace** tří ze čtyř připravovaných mladých lidí. V setkávání pokračujeme v pondělí od 18 hodin jako **dorost**. Pokusila jsem se přizvat

k účasti i konfirmandy ze Žižkova a Jarova, což se však nepodařilo. Probíráme témata z příručky „Katechismus ve 25 obrazech“ a aktuálně Desatero.

V úterý se už tradičně od 14.30 konají **setkání seniorů**. První úterý v měsíci se koná koncert, po zbývajících úterky se scházíme nad biblickým textem (Marek) s následným rozhovorem u kávy a čaje. Účast kolísá podle počasí od 3 do 10.

Vyučování dětí se děje ve středu od 16 hodin paralelně ve dvou skupinách: předškolní vede s.farářka (až 7), školáky b.M.Vymětal v počtu až 8 dětí (6 chlapců), na dva měsíce nyní převezme tuto skupinu sborová sestra. Tématem jsou starozákonní příběhy.

Biblické hodiny se kromě prázdnin konají každou středu od 19 hodin, účast je však velmi malá (3–8). Větší skupina se schází jednou za měsíc v úterý, kdy k výkladu b.prof.Filipiho přicházejí také členové dalších vinohradských církví (CB, ČCH) a někteří studenti teologie.

Učitelé nedělní školy se scházejí také pravidelně k měsíčním poradám, rozdělují si úlohy na každou neděli dva, sdílí problémy i radosti, promýšlí také biblická témata a to, jak je dětem přiblížit. Učitelé připravují také vánoční hru a výlety. Ve šk.roce 2009/2010 se NŠ učí podle přípravek SR „Církevní rok (2002–2003)“.

Schůze staršovstva se konají

pravidelně (kromě prázdnin) každý druhý čtvrtek v měsíci. Předchází jim úterní schůzka hospodářské komise, která připravuje k hlasování hospodářské otázky a navrhuje rozpočet. Schůzi staršovstva se účastní kromě 13 členů také 3 zvolení náhradníci. Výroční sborové shromáždění bude volit nové staršovstvo s pověřením na 6 let.

Setkávání střední generace se koná třetí čtvrtek v měsíci.

Již pravidelně se koná **adventní trh** jako mezisborová a ekumenická akce, někteří členové sboru také pravidelně přispívají na **adopci na dálku** (podporujeme dvě děti).

Nepravidelnými sborovými akcemi jsou společné výlety (např.do Bzence), návštěva výstavy a jiné kulturní vyžití. Pravidelně se koná **zimní pobyt v J.Lázních a letní rodinná rekreace v Orlovech**.

Sborový časopis Hrozen vychází každý měsíc a je zaslán i mnoha členům, kteří se nemohou osobně sborového života účastnit.

Presbyteri mají na každou neděli rozdělené služby, poděkovat se sluší také varhaníkům, správci sborového webu a sborových počítačů.

Život sboru probíhá na různých rovinách, v různých věkových skupinách, a mám zato, že živě. Je trochu škoda, že jednotlivé skupiny se příliš neprolínají.

Jako trochu problematický vidím fakt, že sbor má zaměstnance, kteří